

R.I.P Miko

11 april 1996- 11 november 2010.

Miko var en blanding mellem en puddel og en tysk jagt terrier. Hun var min første agility hund, og blev 14 ½ år. Bort set fra at hun ikke kunne høre, og se så godt til sidst, så er hun ikke anderledes end hun var en gang. Hun snyder sig stadig til at ligge i møblerne, sover meget længe, og trækker i snoren under hele gåturen, lige meget længden af den. Miko bruger sin næse meget når vi er ude, og nyder at være med i soven og ved stranden. Desværre har hun altid haft selektiv hørelse, og nu er den så helt væk, så hun skal altid være i snor. Ulempen var at hun heller aldrig rigtig har fået lært at gå pænt i snor, så det var ikke altid en fornøjelse at gå med hende. Men hun nød det, så jeg måtte bare slå mig selv i hovedet over ikke at havde fået lært hende at gå i snor :)

Hun var en fantastisk familiehund, men hun fandt dog aldrig glæden ved agility. Hun var en rigtig sofa hund, og fandt altid et blødt sted at ligge, hvis sofaen ikke lige er ledig. Jeg var kun 6 år da jeg fik hende, og kan dårlig nok huske min barndom uden hende, så det var rigtig svært at miste hende. Hun har bare altid været der, og fulgt mig overalt. Og her på billedet kan man se at hun har lagt sig i min kuffert, der var pakket til VM, hun ville med. Hun var terrier med stort T, og var derfor altid været svær at have med, og hver gang man lukkede døren og hun var på den anden side skar det i hjertet, for hun kunne ligne en som var dybt ulykkelig og tvivlede på jeg kom tilbage.

Se også bloggen, der er skrevet en tekst om hende.

Link: <http://kennelgjerulff.blogspot.com/2010/11/rip-miko.html>

☐ Her er to videoer med billeder af min kære krammebamse <3

{youtube}XL1TYXV5-oY{/youtube}

{youtube}xPn4urMblUk{/youtube}